

B iografia inginerului, savantului, pedagogului, inventatorului, editorului, publicistului Alexandru Marin este o... constelație. La cei 75 de ani ai săi și-a editat cartea „Viața în fapte și imagini”. Vom puncta doar câteva jaloane... pentru istorie.

S-a născut la 10 februarie 1936 în familia profesorilor de școală Zaharia și Pelaghia Marin, în com. Brânza, jud. Cahul, România. Temelia puternică a celor 7 ani de acasă i-a susținut și-i susține formidabil întreaga-i... constelație, numită Omul.

După absolvirea cu brio a școlii medii nr. 2 din or. Cahul, în 1953 s-a înscris la Institutul Politehnic din Odesa, Facultatea de Mecanică, specialitatea „Tehnologia Construcțiilor de Mașini”. În 1958 a absolvit, tot cu brio, acest institut, care „era cotate la un nivel înalt” în fosta Uniune Sovietică, iar aceasta însemna muncă solidă inginerescă depusă de acest tânăr moldovean la Odesa.

În 1965, adică la începutul UTM (pe atunci Institutul Politehnic din Chișinău – IPC), Alexandru Marin se înrolează pe post de pedagog la Catedra „Tehnologia Construcției de Mașini”, unde deja de 46 de ani instruieste tineretul în ale ingineriei și civicului, căci inginerul trebuie să fie în primul rând cetățean.

Pe parcurs, a reușit să-și facă aspirantura (azi doctorantura) la Institutul Automecanic din Moscova, unde a susținut și teza de doctor în științe tehnice. Rezultatele cercetărilor sale au fost implementate la uzina auto „Lihaciiov” din Moscova.

Ca un iubitor pătimaș al cercetării științifico-tehnice, a condus ani la rând Asociația Științifică Studențească de la Institutul Politehnic din Chișinău, inoculând cu înțelepciune noilor și noilor rânduri de studenți pasiunea căutării diferitelor soluții originale în câmpul nemărginit al specialităților tehnice. Iată câteva titluri de articole publicate de A. Marin în diferite perioade în ziarul „Inginerul”: „Lucrul științific al studenților în 1970”, „Studentul și cercetările științifice”, „Creația studențească”, „Studentul și Știința”, „Spre albia științei”, „Conferința a VIII-a tehnico-științifică studențească”.

Ediția din 7 aprilie 1971 a „Inginerului”

scria: „Altoirea la fiecare student a deprinderilor în activitatea științifică nu e o urare bună, ci o manifestare imperativă a timpului” frază devenită o maximă pentru multe generații de studenți.

Spiritul civic propriu în foarte mare măsură lui Alexandru Marin întotdeauna l-a făcut să se angajeze în acțiuni benefice oamenilor

din jur și din societate în general. Astfel îl vedem la un moment dat cu altă față nouă – cea de editor. Alexandru Marin, de altfel și toți profesorii UTM, înțelegeau că odată cu realizarea independenței Moldovei din colosul imperial – URSS, apare deosebit de strident problema cărții tehnice în limba română. Frații români de la editurile din București, iași, Cluj-Napoca ne ajutau cu donații de carte, dar trebuia să ne mișcăm și pe picioarele proprii, cum cere logica cea naturală, cea socială.

Editurile din Chișinău nu doresc să editeze cărți

tehnice, deoarece acestea lucrează mai greu cu tot felul de desene tehnice, formule, diagrame, figuri. În plus nu pot fi tirajate în cantități mari fiind specifice, orientate spre specialiști, deci nu aduc venit (profit).

Dar cum să susții procesul didactic la pregătirea inginerilor fără cărți tehnice mai noi și mai noi? Situația devenea critică! Și atunci un profesor-cetățean precum e Alexandru Marin, probabil și-a spus: „Dacă nu eu, cine altul?” Și fără călțire, fără scâncet, căci venea greu peste capul lui, s-a apucat și a fondat la 7 octombrie 1993 Editura „Tehnica UTM”, după 1999 s-a numit „Tehnica Info” SRL.

Astfel, Alexandru Marin și-a pus umărul într-un mod fundamental la susținerea întregului proces didactic la toate cele 10 facultăți ale UTM prin editarea cărții tehnice în limba română acut necesare studenților la învățare.

Astfel, pe parcursul a 17 ani de activitate a editat cca 500 de titluri de carte tehnică, care se află în dotarea bibliotecilor UTM.

